

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 254
din 22.09.2010

Dosar nr: 386/2009

Petiția nr: 8.701/28.09.2009

Petent: V E H

Reclamat: Casa de Pensii a județului Maramureș

Obiect: refuzul acordării pensiei de serviciu în baza Legii nr. 567/2004

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petentei:

I.1.1. V E H

I.2. Numele și sediul reclamatului:

I.2.1. Casa de Pensii a județului Maramureș, loc. Baia Mare, str. Hortensiei nr. 1A, jud. Maramureș.

II. Obiectul sesizării

Prin **memoriul nr. 8.701/28.09.2009** petenta arată că este discriminată în ceea ce privește acordarea pensiei de serviciu în baza Legii nr. 567/2004, în condițiile în care colegi de-ai petentei din alte județe au primit dreptul cuvenit.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta consideră că este discriminată de către reclamat prin respingerea cererii de pensionare anticipată datorită faptului că nu îi este recunoscută la calculul pensiei de serviciu în baza Legii nr. 567/2004 dreptul la vechime în

specialitate, perioada cât a îndeplinit funcția de grefier la Curtea de Conturi – Colegiul Jurisdicțional.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 19.01.2010.

La audierea din 19.01.2010 părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Prin **petiția nr. 8.701/28.09.2009** (filele 1–2 din dosar) petenta semnalează comiterea de către reclamat a unor acte de discriminare în ceea ce privește acordarea pensiei de serviciu în baza Legii nr. 567/2004, în condițiile în care colegi de-ai petentei din alte județe au primit dreptul convenit.

Tribunalul Maramureș, instituția unde petenta și-a desfășurat activitatea, având calitatea de grefier, i-a eliberat acesteia adeverința pentru stabilirea pensiei de serviciu, certificând prin aceasta că îndeplinește toate condițiile pentru acordarea pensiei.

În acest sens, petenta consideră că față de aceeași categorie de personal, pentru ale cărei reprezentanți, casele de pensii județene au emis decizii de pensionare, luându-se în considerare și perioada lucrată ca și grefieri la fostele structuri jurisdicționale ale Curții de Conturi (cum ar fi Casa de Pensii Constanța și Casa de Pensii Gorj), este în mod vădit discriminată.

Vechimea deținută de petentă cuprinde următoarele perioade, fără nicio zi de întrerupere a activității:

- 01.10.1983 -31.12.1993: grefier la Judecătoria Baia Mare;
- 01.01.1994 – 13.11.2003: grefier la Colegiul jurisdicțional al Curții de Conturi Maramureș;
- 14.11.2003 – 30.04.2009 (și în prezent): grefier la Tribunalul Maramureș.

Petenta mai stipulează faptul că îndeplinește toate condițiile necesare acordării pensiei de serviciu, în conformitate cu Legea nr. 567/2004, art. 68 (3) și art. 93 (3), cu Hotărârea Guvernului nr. 290 din 07.04.2005 privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor referitoare la stabilirea pensiilor de serviciu din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, art. 3 și 4.

De asemenea, petenta aduce cu titlu de exemplu cazul altor categorii de personal, cum ar fi grefierii informaticieni din cadrul instanțelor (Curtea de Apel Craiova a dat decizie favorabilă de pensionare unui grefier – informatician care de cel mult 10 ani a putut lucra în cadrul instanțelor, având în vedere că această funcție nu exista în instanțe), precum și judecători (care au fost încadrați ca și judecători financiari în cadrul instanțelor Curții de Conturi), în sensul în care se

recunoaște vechimea în specialitate și perioadele lucrate în același domeniu, în alte unități.

În acest context, petenta consideră este cadiscriminare clară, în condițiile în care se poate acorda pensie de serviciu unui informatician, care nu a avut sub nicio formă o vechime continuă de 25 de ani în aceeași funcție, iar unui grefier, care 15 ani a lucrat ca și grefier la instanță, iar 10 ani ca și grefier la instanțele Curții de Conturi, nu.

Prin **adresa nr. 8.987/08.10.20097**, s-a solicitat reclamatului formularea unui punct de vedere referitor la obiectul petiției.

Reclamatul, prin Serviciul Stabiliri Beneficii, și-a formulat propriul punct de vedere, cu nr. 20558/28.10.2009 și înregistrat la C.N.C.D. sub **nr. 9.744/03.11.2009**, retransmis ulterior, în urma citării cu nr. 15243 din 13.01.2010 și înregistrat la C.N.C.D. sub **nr. 515/19.01.2010**, prin care face următoarele precizări:

- Prin decizia R 120042 din 22.06.2009 (anexa 1) s-a respins cererea petentei, datorită faptului că nu era îndeplinită condiția de vechime în funcție, necesară deschiderii drepturilor la pensie, conform art. 68 alin. 3 din Legea nr. 567/2004, care prevede că persoana auxiliar de specialitate al instanțelor și al parchetelor de pe lângă acestea se poate pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 d ani, dacă are o vechime de 25 ani în funcțiile enumerate limitativ în cuprinsul acestuia.
- Din adeverința nr. 1112/28.04.2009 (anexa 2) eliberată de Tribunalul Maramureș, rezultă că doar 15 ani, 8 luni și 7 zile constituie vechime în funcțiile prevăzute de art. 68 alin. 3 din Legea nr. 567/2004 (10 ani și 3 luni: grefier la Judecătoria Baia Mare și 5 ani, 5 luni și 17 zile: grefier la Tribunalul Maramureș), 9 ani, 10 luni și 12 zile reprezentând vechimea ca și grefier la Curtea de Conturi – Colegiul Jurisdicțional.
- Prevederile art. 93 alin. 3 din Legea nr. 567/2004 invocate de reclamată nu se referă la vechimea în funcție necesară deschiderii dreptului la pensie, pentru că perioada în care petenta a îndeplinit funcția de grefier la Curtea de Conturi constituie vechime în specialitate, în înțelesul art. 93 alin. 3 din lege, dară nu constituie vechime în funcție necesară deschiderii dreptului la pensie în înțelesul art. 68 alin. 3 din lege.
- Reclamatul anexează și punctul de vedere al Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, comunicat acestuia prin adresa nr. 677/1269/2009 (anexa 4).

Petenta, prin **adresa nr. 496/18.01.2010** (cu 2 anexe, adeverința nr. 1111/28.04.2009 eliberată de Tribunalul Maramureș și adeverința nr. 311/23.04.2009 eliberată de Camera de Conturi Maramureș), face câteva precizări cu privire la punctul de vedere formulat de către reclamat, notând următoarele:

- Reclamatul nu face nicio referire la Adeverința nr. 1111/28.04.2009 eliberată de Tribunalul Maramureș, care atestă că petenta îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru acordarea pensiei de serviciu, având, la acea dată, o vechime în funcția de grefier de 25 de ani și 7 luni.
- În ceea ce privește vechimea în specialitate despre care reclamatul afirmă că nu constituie vechime în funcție, invocând prevederile art. 93 alin. 3 din Legea nr. 567/2003, petenta face trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 290 din 7.04.2005 privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor referitoare la stabilirea pensiilor de serviciu din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, la art. 3 se arată că:
 - „(1) *Constituie vechime în funcție perioada cât personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea:*
 - a) *A îndeplinit funcția de grefier, grefier statistician, grefier documentarist, grefier arhivar, informatician, registrator, agent procedural sau aprod;*
 - b) *A exercitat funcții de natura celor prevăzute la lit. a) în cadrul Curții Constituționale sau în cadrul fostelor structuri jurisdicționale ale Curții de Conturi”.*
 - „(4) *În sensul prezentelor norme, noțiunea de „vechime în funcție” prevăzută la art. 68 din lege și noțiunea de „vechime în specialitate” prevăzută la art. 93 din lege au același înțeles.”*
- Concluzia reclamatului conform căreia „*fiecare dosar de pensie este individual, ... prin urmare comparația cu alți colegi este irelevantă și nu poate fi considerată discriminare*”, în opinia petentei este total falsă, întrucât este vorba de alți grefieri din țară, cărora li s-a luat în calcul, la stabilirea pensiei de serviciu, perioada în care au fost încadrați ca și grefieri la fostele structuri jurisdicționale ale Curții de Conturi (cum e cazul Caselor județene de Pensii Botoșani și Constanța). Petenta mai precizează că și grefierii de la Curtea de Conturi au fost salariați în baza aceleiași legi de salarizare ca și cei din justiție. Cu privire la cazurile prezentate anterior cu titlu de exemplu, petenta consideră că ar fi utilă solicitarea din partea Caselor județene de Pensii a confirmării acordării acelor grefieri pensiile corespunzătoare.
- Petenta menționează faptul că și judecătorilor care au funcționat în cadrul fostelor structuri jurisdicționale ale Curții de Conturi li s-a luat în calcul, la stabilirea pensiei de serviciu, acea perioadă, bineînțeles, în baza altei legi și norme de aplicare (Legea nr. 303/2004, art. 82 alin. (5)).

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenta are o vechime în muncă de 25 de ani și 7 luni, îndeplinind funcția de grefier în cadrul următoarelor instituții: 10 ani și 3 luni (perioada 01.10.1983 – 01.01.1994) – Judecătoria Baia Mare, 9 ani, 10 luni și 12 zile (perioada 01.01.1994 – 13.11.2003) – Curtea de Conturi Maramureș, Colegiul Jurisdicțional și 5 ani, 5 luni și 17 zile (perioada 14.11.2003 – 01.05.2009) – Tribunalul Maramureș.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un

tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă” (FREDIN împotriva SUEDEI, 18 februarie 1991, § 60; HOFFMAN împotriva AUSTRIEI, 23 iunie 1993, § 31, SPADEA și SCALAMBRINO împotriva ITALIEI, 28 septembrie 1995, STUBBINGS și alții împotriva REGATULUI UNIT, 22 octombrie 1996, § 75).

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază un criteriu. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul Director reține, astfel cum este formulată petiția, că petenta se consideră discriminată prin interpretarea și aplicarea greșită a legii.

Colegiul Director ia act de **Decizia nr.322/2001** publicată în **Monitorul Oficial nr. 66/2002**, prin care Curtea Constituțională reține: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat «Autoritatea judecătorească», principiile organizării și înlăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înlăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. [...] În scopul garantării independenței [...] prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor [...] prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. [...] Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.(1) din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se înlăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.(2) din Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.”

Colegiul Director arată că singura autoritate care se poate pronunța asupra problemelor privind interpretarea legii este autoritatea judecătorească. O

eventuală greșită interpretare și aplicare din partea reclamatei nu se subscie în definiția discriminării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare potrivit art. 2 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

POP IOANA LIANA – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 28.09.2010

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

